Utorak, 12.06.2012.g.

Razgovaram neki dan s jednom sestrom u vjeri o tome kako ju je

Gospodin promijenio u nekoliko mjeseci. TEMELJITO.

I rekla je da je "progledala" onda kada je svoj "JA" maknula malo na

stranu. Da joj se cijeli život sastojao u tome da mora kontrolirati sve

situacije oko sebe, tako je i odgojena, da ne smije pokazivati slabosti,

da mora moći riješiti sve probleme tj. ne smije reći da nešto ne može

riješiti.

Sve ju je to dovelo do blizu rastave, teške bolesti, život prepun strahova.

I SVE JE TO, JASNO, BILO BEZ GOSPODINA.

A danas, sa raznim problemima koje ima, ONA JE TOLIKO

RADOSNA, TOLIKO SE LAKO NOSI SA SVIM PROBLEMIMA, DA

SU TO SVI OKO NJE JEDNOSTAVNO MORALI PREPOZNATI.

ODLUČILA JE DA SE NI POD KOJU CIJENU NEĆE RASTAVLJATI

NEGO ĆE SE BORITI ZA SVOJ BRAK KOJEG JOJ JE GOSPODIN

DAO.

TEŠKU BOLEST KOJU IMA, GDJE JE VEĆ TREBALA "POD NOŽ",

STAVILA JE POD KONTROLU, "STAVLJANJE PO NOŽ" JE

ODLOŽILA ZA NEKO VRIJEME, KOLIČINU TABLETA JE SAMA

SMANJILA.

STRAHOVA SE DONEKLE RIJEŠILA, U VEĆOJ MJERI.

A sve to od onda kada je Gospodina pustila u svoj život.

Pokušala je onda u sve to "ubaciti" moje zasluge za sve to. Morao sam ju

odmah prekinuti.

Mojih zasluga jednostavno tu nema. TO JE SVE OD GOSPODINA. JA

SAM SAMO BIO ORUĐE. KAO ŠTO JE I NEKOLIKO LJUDI U

MOJEM OBRAĆENJU BILO GOSPODINOVO ORUĐE ZA MOJU

PROMJENU.

A DA GOSPODIN NIJE MENE OBRATIO, PO MOLITVAMA

DRUGIH ZA MENE, NE BI NI JA NJOJ MOGAO DATI ONO ŠTO

JE ONA TREBALA.

A onda mi ona kaže da misli da bi se ja, da imam tu tešku bolest koju

ima ona, puno bolje i lakše s njom nosio, takav kakav sam čvrst i

postojan u vjeri.

Ja sam joj se samo nasmijao. I rekao da to nije istina. Da se ona i njezin

život nikako ne mogu mjeriti sa mnom i mojim životom.

Tko zna kako bi se ja nosio s njezinom bolešću?!

A s druge strane, MENI JE GOSPODIN U OVOM TRENUTKU DAO

VIŠE ZA SPOZNATI, DAO MI JE MOŽDA VIŠE DAROVA,

"OTVORIO" ME PREMA TIM MOJIM DAROVIMA DA IH MOGU

VIŠE KORISTITI.

TO JE MOJ PUT KOJI MI JE GOSPODIN NAMIJENIO.

I PITANJE JE TKO OD NAS DVOJE BOLJE VRŠI GOSPODINOVU

VOLJU.

DA LI JA U SVOJEM ŽIVOTU SA MNOGIM DAROVIMA I

SPOZNAJAMA KOJE MI JE GOSPODIN DAO ILI ONA SA SVOJIM

DAROVIMA I SPOZNAJAMA KOJE JE GOSPODIN NJOJ DAO!?

JER, MOŽDA BI JA SA SVIM TIM SILNIM DAROVIMA I

SPOZNAJAMA KOJE MI GOSPODIN DAJE TREBAO NOSITI

NJEZINIH DESET BOLESTI A NE JEDNU.

A MOŽDA ONA I VIŠE NEGO DOBRO VRŠI GOSPODINOVU

VOLJU ZA NJEZIN ŽIVOT NOSEĆI SE HRABRO I RADOSNO SA

NJEZINOM BOLEŠĆU.

TO ĆEMO ZNATI SAMO JEDNOG DANA KADA DOĐEMO PRED

GOSPODINA

A DO TOG TRENUTKA OSTAJEMO SAMO JEDNI DRUGIMA I

GOSPODIN SVIMA NAMA.

I VELIKA JE ISTINA, ZA KOJU MI NITKO NE VJERUJE, DA SVI

ONI KOJI MI SE OBRAĆAJU SA NEKIM PITANJEM ILI POTREBOM

ZAPRAVO PUNO VIŠE "PUNE" I POMAŽU MENI NEGO JA NJIMA.

JA TO OSJEĆAM.

JER POMAŽUĆI SVAKOME KOGA MI GOSPODIN POŠALJE NA MOJ

ŽIVOTNI PUT, JA ZAPRAVO USPIJEVAM VRŠITI GOSPODINOVU

VOLJU ZA MOJ ŽIVOT, KORISTEĆI NA DOBRO DAROVE KOJE MI

JE DAO.

A TKO JE BOLJE ISPUNIO BOŽJU VOLJU ZA NJEGOV ŽIVOT,

SVATKO OD NAS ĆE SAZNATI KADA JEDNOM DOĐEMO PRED

GOSPODINA.

PA SMO SE ZAJEDNO NASMIJALI KADA SAM JOJ DAO JEDAN

MOJ PRIMJER O DRAGOM fra LINIĆU.

REKAO SAM JOJ DA MU SE SVI DIVIMO KOLIKO ON POMAŽE

DRUGIM LJUDIMA I KOLIKO ON VRŠI BOŽJU VOLJU POMAŽUĆI

DRUGIMA.

NO, KADA NAŠ DRAGI fra LINIĆ DOĐE PRED GOSPODINA,

MOŽDA GA ON NEĆE PITATI I HVALITI GA ZA ONIH SILNIH

TISUĆU I VIŠE DUHOVNIH OBNOVA KOJE JE ODRŽAO. NE,

GOSPODIN ĆE GA PITATI ZA ONU JEDNU ILI DVIJE KOJE NIJE

ODRŽAO A MOŽDA JE MOGAO.

JER JE I ZA NJIH DOBIO GOSPODINOVE DAROVE I SPOZNAJE.

ZATO JE NAŠE LJUDSKO POIMANJE TOGA TKO JE BOLJI

VJERNIK POTPUNO RAZLIČITO OD ONOGA ŠTO O TOME MISLI

GOSPODIN.

A on nam stalno daje sitne radosti kao nagrade za to kada vršimo

Njegovu volju.

Tako je i ta sestra dobila prekrasni dar od Gospodina. Nije on iznosio

milijun eura. Ne, taj dar je njoj vrijedio puno više od milijun eura.

Odlučila je da ću nedjelju ići na misu. Ne u našu župnu crkvu nego u

drugo mjesto. I vidio je muž da se sprema pa ju je upitao kuda ide. A

ona mu kaže da u na misu u drugo mjesto. Muž joj uopće ne ide na mise,

vrlo rijetko kada je "misa zadušnica" za užu umrlu rodbinu.

A ON JOJ KAŽE DA IDE I ON S NJOM. ZA NJU PREKRASNI

OSJEĆAJ.

Kad evo i sina, koji se tek probudio, a koji uopće ne ide na mise, i ništa

ne drži do vjere, te ih je upitao da kuda se spremaju. Kada su oni rekli da

idu u drugo mjesto na misu, REKAO JE I ON DA IDE S NJIMA.

DRAGA SESTRA JE MOGLA POLETJETI.

A zašto su i sin i muž htjeli ići s njom!?

PA ZATO JER SE ONA U ZADNJIH NEKOLIKO MJESECI POTPUNO

PROMIJENILA. POSTALA JE RADOSNA I VESELA. BEZ POSLA, S

TEŠKOM BOLEŠĆU. A RADOSNA. I SAMO IDE U CKVU ŠTO PRIJE

NIJE ČINILA.

PA SU I ONI HTJELI VIDJETI ŠTO TO U TOJ CRKVI I NA TOJ

MISI IMA.

I SAMO JE REKLA DA SE NADALA DA SE NEĆE OPET PLAKATI

NA MISI. I SVE JE BILO DOBRO DOK NIJE ZAVRŠILA MISA.

POGODILE SU JE NEKE RIJEČI SVEĆENIKOVE NA KRAJU MISE. I

KADA JE IZAŠLA PREMA IZLAZU SAMO SU JOJ POČELE TEĆI

SUZE. SUZE RADOSTI, SUZE IZ DUBINE SRCA.

BRZO JE STAVILA NAOČALE DA SE TO NE VIDI. NO MUŽ JE

PRIMIJETIO PA JU JE PITAO DA ZAŠTO SE SADA PLAČE.

A ONA MU SE NASMIJALA I SVA RADOSNA REKLA DA PLAČE

OD RADOSTI.

Ništa ona ne "drila" svoje doma sa Gospodinom i vjerom. Ne

govori im stalno da se moraju moliti, ići u crkvu, čitati Bibliju.

Ne.

Ali njezin muž i njezina djeca vide da je ona stalno nasmijana,

radosna, otvorena za razgovor. A uz sve probleme, teška bolest i bez

posla, bi trebala izgledati drugačije.

I ŽIVO IH INTERESIRA KAKO TO ONA POSTIŽE. ŠTO IMA NA

TOJ MISI, U TIM CRKVAMA.

TA DRAGA SESTRA U VJERI SVJEDOČI. ONA SVJEDOČI SVOJIM

ŽIVOTOM.

PA KAKO DA ONDA JA KAŽEM DA SAM JA U BILO ČEMU BOLJI

VJERNIK OD NJE, KAKO ONA MISLI!!!

NE ZNAM DA LI BIH JA TO SVE MOGAO KAKO ONA ČINI U

SVOJEM ŽIVOTU.

ZATO NEMOJMO ŽIVJETI ŽIVOTE DRUGIH LJUDI OKO SEBE. BILI

TO DJEDOVI ILI BAKE, BILO DA SU TO DJECA.

SVAKOME OD NJIH GOSPODIN JE NAMIJENIO POSEBNI PUT.

NEMOJMO HJETI BITI ONI. ILI, JOŠ GORE, DA NA SILU

MIJENJAMO NJIHOVE ŽIVOTE ONAKO KAKO MI MISLIMO DA BIH

ZA NJIH BILO BOLJE.

JER MI NE ZNAMO ŠTO JE GOSPODIN ZA NJIH NAMIJENIO,

KAKVE PUTE.

JEDINO ŠTO MOŽEMO JE DA IM, GOSPODINA I NAČIN ŽIVOTA

S NJIM, SVJEDOČIMO SVOJIM SVAKODNEVNIM PONAŠANJEM I

ŽIVLJENJEM SVOJEG ŽIVOTA.

A GOSPODIN ĆE NAM DATI PUNO MALIH DAROVA KOJI ĆE

NAM ISPUNITI SRCA I DUŠE VIŠE NEGO SVI NOVCI OVOGA

SVIJETA.

ZATO TI HVALA GOSPODINE ZA TVOJE

MALE, SVAKODNEVNE

DAROVE, KOJIMA RAZVESELJAVAŠ ONE

KOJI VRŠE TVOJU VOLJU.

HVALA TI I ZA SUZE RADOSNICE KOJE

MI SADA IDU.

ZNAM DA SI U NJIMA TI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.